

మరొక్కమారు తన 'వాచ్'లో టైం చూసాడు సుబ్బారావు. ఉదయం 6.30 కావస్తున్నది. నైట్ డ్యూటీ ముగిసి అరగంట గడిచింది. ఇంకా తన రిలీవర్ రాలేదు. ఛ! ఏం ఉద్యోగమో? తనేం కావాలనుకున్నాడు? టిప్ టాప్ గా సూటు బూటు వేసుకు తిరిగే మెడికల్ రిప్రజెంటేటివ్ కావాలనుకున్నాడు. కాని రాత్రనక, పగలనక డ్యూటీ చేయవలసిన కార్మికుడినయ్యాను.

స్కూటర్ హార్న్ తో ఈ లోకంలోకి వచ్చిన సుబ్బారావు "ఏరా మనోహర్ లేటయ్యిందే?"

"చలికాలం కదరా.. ఓ పట్టాన లేవాలనిం చదు.. ఇంతకీ కంప్రెసర్ల పాజిషన్ ఏంటి?"

"ఏ, బిలు రన్నింగ్ నార్మల్. సి, డిలు రడిగా ఉన్నాయి" చెప్పేసి షెడ్డులోంచి సైకిలు తీసుకొని ఇంటికి బయలుదేరాడు.

సైకిలు పాతదైపోయింది. రిపేరు లతో వెళ్ళదీస్తున్నాడు. 'ఈ సంవత్సరమైనా స్కూటర్ కొనాలి. తన కోసం కాకపోయినా తన భార్య సుబ్బులు కొరకైనా కొనాలి. తన ప్రీయమైన భార్య సుబ్బులు చిన్న కోరిక కూడా తీర్చలేకపోతున్నాడు. తనకు మాత్రం స్కూటరు కొనాలని లేదా? ఎక్కడా ఏ నెల జీతం ఆ నెలే ఖర్చవుతుండగా ఎలా సాధ్యమౌతుంది? ఈమారు.. అప్పు చేసినా సరే స్కూటర్ కొనాలి. స్కూటర్ పై తను, తన సుబ్బులు వెనకనుండి నా నడుము చుట్టూ చేయి వేసి పట్టుకుంటే అలా వెళ్తుంటే కలిగే ఆనందం.. పెళ్ళయిన నాటి నుండి ఇవే కలలు ఇప్పటికే ఆరు వసంతాలు గడిచిపోయాయి. బ్యాంకు బ్యాలెన్సు పెరగలేదు. కాని పిల్లల సంఖ్య ఇద్దరికి చేరుకుంది. పిల్లలిద్దరే అల్లరిలో వంద మందితో సమానం. పిల్లల అల్లరిలో సుబ్బులు తన కోరికను మర్చిపోయిందేమో? ఏది ఏమైనా ఈ నెలలో తప్పకుండా కొనాలి' ఇలా అనుకుంటూనే సుబ్బారావు సైకిలుతో పాటు క్రిందపడిపోయాడు.

"సుబ్బారావు.. సుబ్బారావు లేరా! దెబ్బలేమైనా తగిలాయా?" అంటూ లేవడానికి చేయండిం చాడు వాసుదేవ్.

"లేదు లేరా.. ఏదో ఆలోచిస్తూ.. నీ సైకిలుకు గుడ్డుకున్నాను. నీకేం కాలేదుగదా?"

"లేదులే.. జాగ్రత్తగా వెళ్ళు మరి"

"అలాగేలే.."

ఇల్లు చేరుకున్న సుబ్బారావు సుబ్బులు కేకతో వాకిట్లోనే ఆగిపోయాడు. "ఆ సైకిలు వాకిట్లోనే ఉంచండి" అన్న వాక్యం అతని చెవుల్లో ప్రతిధ్వ

వాషం సుబ్బారావు

నించింది. "ఏమిటీ పొద్దున్నే మొదలెట్టావ్! ఈ సైకిల్ లోనబడితే ఏమవుతుందట?"

"నాకేది కాదు కాని, ఆ డౌక్కు సైకిలు బయటే ఉంచితే మీకేమవుతుంది?"

"ఏమిటే నా సైకిలు డౌక్కు సైకిలా? మరో మారన్నావంటే నిన్నేం చేస్తానో నాకే తెలియదు"

"ఒక్కమారు కాదు వంద మార్లంటాను ఏం చేస్తారేంటి?" ఓ అడుగు ముందుకేసింది సుబ్బులక్ష్మి.

సుబ్బారావు అక్కడే ఆగిపోయాడు. పరిస్థితి విషమించేలా ఉంది. వెనుదిరిగి సైకిలు దగ్గరికి చేరుకుని దాని దగ్గర కూర్చున్నాడు.

"అసలు నీ విలువ సుబ్బులుకేం తెలుసు? నీవు మా తాతయ్య, మా నాన్నలకే కాకుండా నాకు కూడా సేవలందిస్తున్నావు" అంటూ, ఆప్యాయంగా సైకిలును తడుముతున్నాడు.

"రేపొద్దున్న మీ వంశోద్ధారకుడికి గూడా సేవ చేస్తుంది లెండి" అంటించింది సుబ్బులు.

"సుబ్బులూ.. గట్టిగా అరిచాడు.

"ఆ.. ఏం చేస్తారేం?"
"ఏం చేస్తానా?" పిడికిళ్ళు బిగుసుకున్నాయి సుబ్బారావుకు.

"పాలు పట్టండమ్మా" అన్న కేకతో ఇద్దరు చెరోవైపు విడిపోయారు.

"ఏమిటి! పాలు రోజు రోజుకీ పలుచనవుతున్నాయి?"

"ఏంటమ్మా.. మీరొక్కరేనా పాలు పోయించుకునేది.. బి టైపు, సి- టైపులలో కూడా పోస్తానమ్మా. ఒక్కరు కూడా పాలు పలుచన అని అనలేదు"

"నేనేమన్నాను రంగయ్యా! పాలు ఇదివరకటిలా లేవే అన్నాను."

"ఎలా ఉంటాయమ్మా? మన ఏరియాలో ఎండలెక్కువ. ఈ చలికాలంలో కూడా ఎండలు మండిపోతున్నాయి. మీకు తెలియందేముంది? ఇంత చిక్కటి పాలు మీకు ఎవరు పోయరమ్మా"

పోసేవి నీళ్ళ పాలు పైగా దబాయింపు. సుబ్బులు పాల గిన్నెతో లోనికెళ్ళినా సుబ్బారావుకు పాలవాడిపై ఒకీంత కోపమొచ్చింది. వీడిని మాన్పించి మరొకడిని కుదుర్చుకుందామంటే వీలుగాకుండా ఉంది. పాలు పోసే వాళ్ళు యూని

యన్ పెట్టుకున్నారు. ఆ యూనియన్ కి రంగయ్య నాయకుడు. కోపమొచ్చినా దిగమింగుకున్నాడు సుబ్బారావు.

"సుబ్బులూ.. సుబ్బులూ"
"ఏమిటి?"
"కాఫీ"

"మీ ముందేగా పాలు పట్టాను. అవి వేడి కావాలా వద్దా? ఎక్కడా తొందరే! అస్సలోపిక లేదు"

'అవును నాకెందుకుంటుంది ఓపిక? నిన్ను కట్టుకోకముందుండేది. నీవు వచ్చావు అన్నీ పోయాయి' ఇవన్నీ అనాలనుకున్నాను సుబ్బారావు మాటలు పెదవి దాటలేదు. సుబ్బులక్ష్మి కాఫీతో ఎదురుగా నిల్చింది.

"కాఫీ.. బాగుంది.. సుబ్బులూ.."
సుబ్బులక్ష్మి సంతోషంతో వెనుదిరిగింది.
"పిల్లలు లేవలేదా?"

"లేదు పడుకునే ఉన్నారు"
"పొద్దున్నే లేపకపోయావా? పరీక్షలు దగ్గర్లోనే ఉన్నాయి"

"నాకు ఇంటి పనితోనే సరిపోతోంది. ఇటు

వంట..అటు అంట్లు..”

“ఆపు సుబ్బులు..” విసుక్కుంటూ బెడ్ రూమ్ లోకి నడిచాడు సుబ్బారావు.

“లేవండిరా” దుప్పటి లాగేశాడు సుబ్బారావు.

“స్లీప్ డాడీ.. ఒక్క ఐదు నిమిషాలు”

“నో ఐదు నిమిషాలు కాదు కదా ఐదు సెకన్లు కూడా పడుకోనివ్వను” లేపి కూర్చోబెట్టాడు.

“గుడ్ మార్నింగ్.. డాడీ” కూడబలుక్కున్నట్లు ఇద్దరూ ఒకేసారి చెప్పారు.

లోలోపల గర్వంగా ఫీలయినా పైకిమాత్రం కోపం నటిస్తూ “హోం వర్క్ లుంటే పూర్తి చేయండి.” అన్నాడు సుబ్బారావు.

“డాడీ.. నా మాథ్స్ హోం వర్క్ చేసి పెట్టరా” అంటూ కొడుకు చింటూ గారాలు పోయాడు.

“డాడీ నాకు ఇండియా పటం వేయటం రావట్లేదు స్లీప్ వేసివ్వరా” కూతురు స్వీటీ మారాం చేసింది.

అసలే నైట్ డ్యూటీ చేసి అలసిపోయిన సుబ్బారావుకు చిర్రెత్తుకొచ్చింది. పిల్లల్ని అలానే వదిలేసి బయటకొచ్చాడు.

“మీకెన్నిసార్లు చెప్పినా వినిపించుకోరు. డ్యూటీ నుండి రాగానే విడిచేసిన డ్రెస్ బయటనే వేయాలి. వేస్తారా.. వేయరు.. తండ్రి ఎంతో పిల్లలంతే నా జీవితమంతా మీ బట్టలు సర్దడానికే సరిపోతుందేమో?”

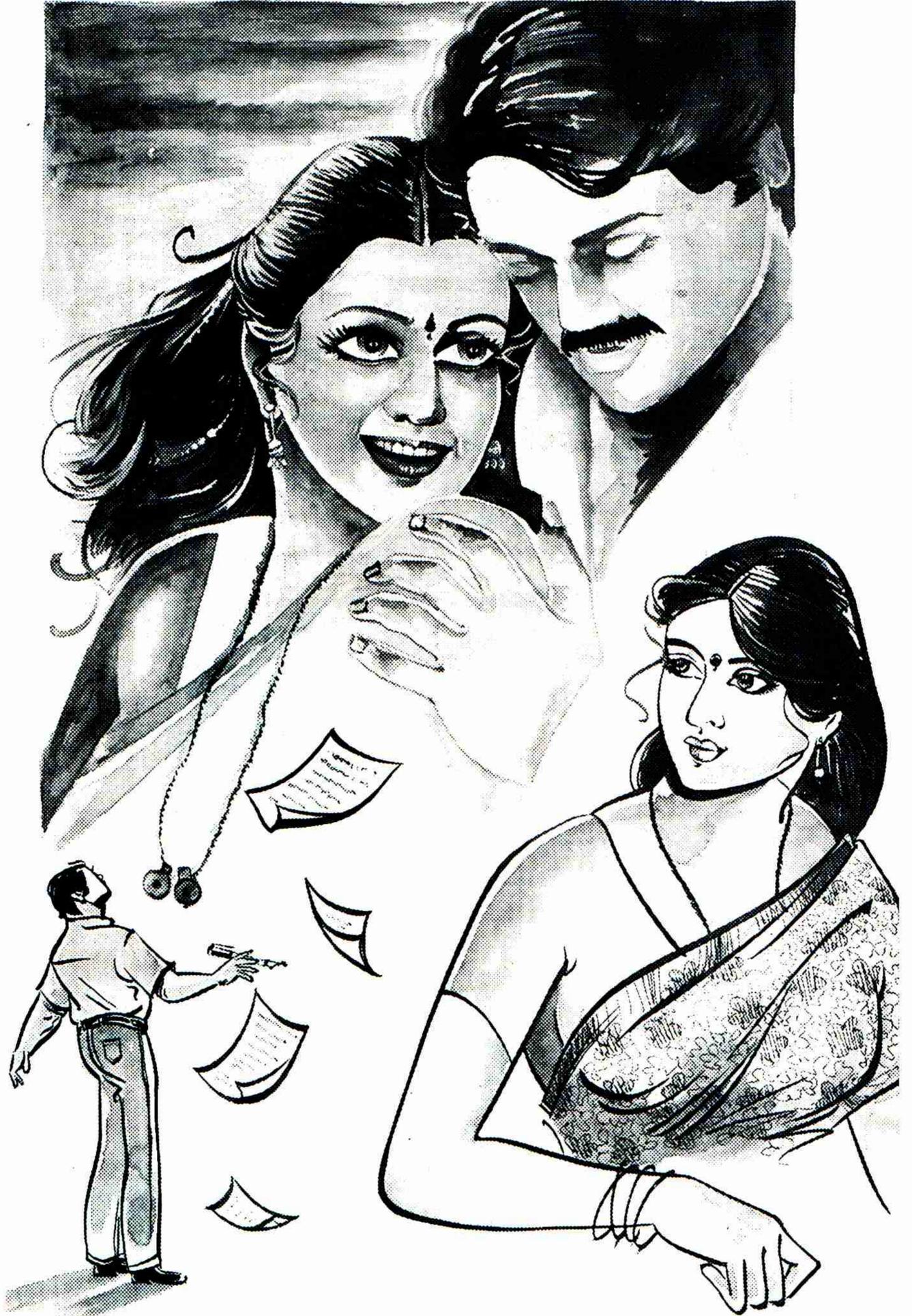
“సుబ్బులు ఆపుతావా నీ దండకం”

“అనండి.. అనండి.. నేనేమైనా మంచి విషయాలు చెబితే అది దండకమా? ఎవరి కొరకండీ... ఇల్లు శుభ్రంగా ఉంటే.. ఇరుగుసొరుగు సుబ్బారావు ఇల్లెంత నీట్ గా ఉందంటారే కాని సుబ్బులక్ష్మి ఇల్లనరుగా? నేనేమైనా చెబితే నన్నే విసుక్కుంటారు మీరు. అసలు మిమ్ములను కాదండి. మా నాన్నను అనాలి. ఈ పెళ్ళి నాకిష్టం లేదు వద్దు మొర్రో అన్నాను వినిపించుకోకుండా, ‘అమ్మా సుబ్బులక్ష్మీ! నీవు నా మేనల్లుడి సుబ్బారావు కొరకే జన్మించావు. నీ పేరు సుబ్బులక్ష్మి అని మీ అత్తగారే పెట్టారు’ అంటూ మీకు కట్టబెట్టారు. అలా కాకుండా ఏ డాక్టరుకో, ఏ ఇంజనీర్ కో ఇచ్చి ఉంటే హాయిగా కాలుమీద కాలు వేసుకుని మహారాణిలా గడిపేదాన్ని” ఉబికి వస్తున్న కన్నీటిని అదుపుచేస్తూ కుర్చీలో కూలబడింది సుబ్బులక్ష్మి.

“ఇప్పుడు నీకేం తక్కువయిందే? నిన్ను పూలల్లో పెట్టి చూసుకుంటున్నానుగా”

“ఆ.. అదొక్కటే తక్కువ. ఎందుకండీ అబద్ధాలు? ఎన్నడైనా మూరెడు మల్లెదండ తెచ్చారా? ఎదురింటి అప్పారావు చూడండి. రోజు సాయంత్రం అయ్యేసరికి పూల చెండుతో వస్తాడు. ఊ.. మీరూ వున్నారు.. ఎందుకు?”

“సరేలే. ఇవన్నీ రోజూ ఉండేవేగా. కూరగా

యలేం తేవలో చెప్పవోయ్..” అంటూ సంచితీసుకున్నాడు.

“నే చెప్పినవి ఎన్నడైనా తెచ్చారా ఏంటి? ఈరోజు క్రొత్తగా అడుగుతున్నారు. మీ ఇష్టం వచ్చినవే తీసుకురండి. హవ్వ! ఇరుగుసొరుగు చూస్తే.. సుబ్బులక్ష్మి భర్త కూరగాయలు కూడా భార్యనడగే తెస్తాడు- అని అనుకోవడానికా? మీ ఇష్టం వచ్చినట్టు మీరు నడుచుకుంటారు. అదే మా అన్నయ్యలను చూడండి. మా వదినలెంత చెబితే అంత! నా ఖర్మ ఇలా తగలబడిపోతే మీరేం చేస్తారులేండి” అంటూ వాకిలి వైపు తిరిగిన

సుబ్బులు ఆశ్చర్యపోయింది. అప్పటికే సుబ్బారావు రోడ్డు దాటేసి వడివడిగా అడుగులేస్తున్నాడు.

“అంటే.. అంటే..” గట్టిగా పిలిచాడు సక్కింటి రామారావు కొడుకు సోము.

“ఆ.. ఏమిటి?” సోమును చూడగానే విసుక్కుంది. వారసత్రిక వచ్చిన రోజే అడిగి సబ్బుకెళ్తాడు నాళ్ళమ్మకోసం. త్రిక వచ్చిన రోజే చదవాలనుకుంటే కొనుక్కోవచ్చుగా.

“అంటే.. మా అమ్మ ఈ వారం ఆంధ్రభూమి ఇవ్వమంది”

“ఏం తెలంగాణా భూమి చదువరా?”
 “లేదాంటి మా అమ్మ ‘ఆంధ్రభూమి’
 మాత్రమే చదువుతుంది”
 ‘నా ఖర్మ’ మనసులోనే అనుకుని “సాయం
 కాలం తెచ్చివ్వాలి. పత్రిక ఈరోజే వచ్చింది”
 అంది.

పిల్లలకు స్నానాలు పోసి, టిఫిన్ తినిపించి
 స్కూల్ కు రడీ చేసింది. మార్కెట్ కెళ్ళిన సుబ్బా
 రావు ఇంకా రాలేదు. రిక్షా రాగానే పిల్లలను బడికి
 పంపింది.

సుబ్బారావు సుబ్బలక్ష్మికి తెలియకుండా సిగ
 రెట్ కాలుస్తాడు. కూరగాయలు కొన్న తర్వాత
 స్నేహితులతో మాట్లాడుతూ టైం మర్చిపో
 యాడు. సుబ్బలుకు కోపమొస్తుందని గబగబా
 ఇంటికి బయలుదేరాడు. చేతిలో సిగరెట్టున్న
 సంగతి మర్చిపోయాడు.

“ఏంటి మళ్ళీ అంటించారు” కోపంగా
 అడిగింది.

“ఏమిటే అంటించానంటున్నావు!
 ఎవరి కొంపలైనా అంటుకున్నట్టు కలగ
 న్నావా?”

“నా జీవితానికి ఇక కలలేగా మిగి
 లాయి”

“పిల్లల్ని కంటానంటే నే వద్ద
 న్నానా?”

“ఆ.. అదొక్కటే తక్కువ.. ఉన్న
 పిల్లలకు మంచి బట్టలు కొన
 లేరు.. నాకొక పట్టుచీర కొనలేరు కానీ
 ఇంకా పిల్లల్ని కంటాడట.”

వీక్ పాయింట్ పై దెబ్బ తగిలేసరికి
 సుబ్బారావు బాత్రూంలోకి
 దూరాడు.

“సుబ్బలూ” బాత్రూంలోంచి
 అరుపు.

“ఏంటండీ?”

“నీకెన్నిమార్లు చెప్పాను.. మగ్లో
 కుంకుడుకాయల రసం పోయవద్దని”

“ఏమైందండీ”

“నీళ్ళనుకొని మొహం మీద పోసు
 కున్నాను. కళ్ళు మండుతున్నాయి”

“అబ్బ.. ఇంత చిన్న విషయానికే
 అంత గట్టిగా అరవాలా?” అంటూ
 వేరే మగ్ అందించింది.

బాత్రూంలోంచి బయటపడ్డ
 సుబ్బారావు నెమ్మదిగా సుబ్బలంది
 చిన ఉప్పా తింటున్నాడు.

సుబ్బారావు తెచ్చిన కూరగాయలు
 చూసిన సుబ్బలు కోపం ఆపుకోలేకపో
 యింది.

“మళ్ళీ ఆ రంభ దగ్గరే కొన్నారా

కూరలు”

“అవును నీకెలా తెల్పిందే?”

“కూరలను చూస్తే తెలుస్తుంది. ముదిరిపో
 యినవి, పాడయినవి అన్నీ మీలాంటి వారికంట
 గడ్డుంది. మీకెన్నిసార్లు చెప్పాను ఆమె దగ్గర కొన
 వద్దని”

“ఏమిటోనే ఆమె దగ్గరకెళ్ళేసరికి కాళ్ళు
 వాలంతట అవే ఆగిపోతాయి”

“ఛీ! ఇదేం పాడుబుద్ధండీ? పెళ్ళ
 యిందీ.. ఇద్దరు పిల్లలు హవ్వ!”

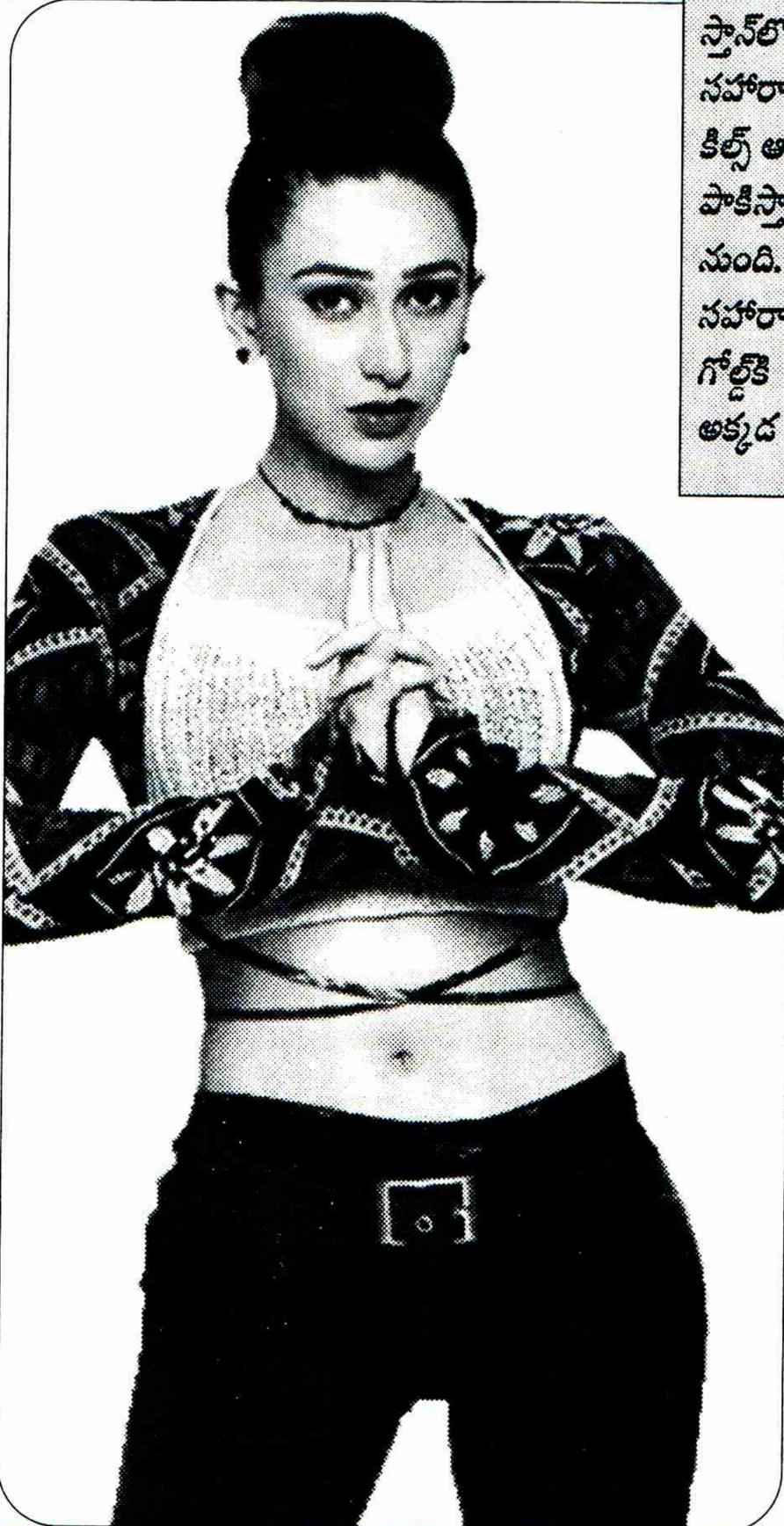
“అనుమానిస్తున్నావా? సుబ్బలూ”

“లేదు. ఆరాధిస్తున్నాను”

“ఎంత తియ్యటి మాట చెప్పావు మై స్వీటీ”

“ఏం ఈమధ్య తెలుగు సినిమాలు ఎక్కువ
 చూస్తున్నారా?”

“ఎందుకొచ్చింది అనుమానం?”

“మీ డైలాగులు వింటుంటే”

“హమ్మయ్య నీవైనా నన్ను రచయితగా గుర్తిం
 చావు”

“గుర్తించక చస్తానా? జీవితాంతం మీతో గడపా
 లాయే”

“నీ ఉద్దేశ్యమేంటే? విడాకులు తీసుకుండా
 మనా?”

“అంత సులభంగా దొరకవుగా”

“సులభంగా దొరికితే పుచ్చుకుందామనేనా?”

పాపులార్టీ

కొంతమంది తారలు తమ మాతృదే
 శంతో పాటూ ఇతర దేశాల్లో కూడా చాలా
 పాపులర్ అయిపోతారు. ఇప్పుడు కరిష్మా
 వంతోచ్చినట్టుంది. మన పొరుగదేశమైన పాకి
 స్తాన్ లో ఆమె పేరు మారుమోగిపోతోంది.
 సహారా మనోరంజన్ సీరియల్ ‘కరిష్మా-మిరా
 కిల్స్ ఆఫ్ దెస్టినీ’లో నటిస్తున్న కరిష్మా ఇప్పుడు
 పాకిస్తాన్ ప్రేక్షకులకి కూడా కనువిందు చేయ
 నుంది. ఈ సీరియల్ శాబీలైట్ హక్కుల్ని
 సహారా వారు పాకిస్తానీ ఛానెల్ ఎఆర్ వై
 గోల్డ్ కి అమ్మేశారు. త్వరలో ఈ సీరియల్ లో
 అక్కడ కూడా దర్శనం ఇవ్వనుందిట.

రెట్టించాడు సుబ్బారావు.

“అనుమానమా?” ఈమధ్యనే
 ఫెమినిస్టుల మీటింగులకు వెళ్ళి
 వచ్చింది. అందుకే ధైర్యంగా ఎదురు
 ప్రశ్న వేసింది.

“ఛ! ఛ! వెధవకొంప.. వెధవ
 కొంప.. ఎప్పుడూ గొడవలే.. ఒక్కనా
 డన్నా మనశ్శాంతిగా ఉండనివ్వవుగా”

“గొడవ చేసింది మీరా? నేనా?”

‘పోస్ట్’ పోస్ట్ మాన్ కేకతో సర్దుకున్న
 సుబ్బారావు, సుబ్బలక్ష్మి ముందుగది
 లోకి వచ్చారు.

కవరందుకుంది సుబ్బలక్ష్మి.

“ఏమండీ మీ కథ తిరిగొచ్చింది”

“ఏ కథ చూడవోయి”

కవరు లోంచి పేపర్లు బయటకు
 తీసిన సుబ్బలక్ష్మి కథ టైటిల్ చూసి
 నవ్వాపుకోలేకపోయింది. నవ్వుతూనే
 కథతో పాటే తనూ అతని చేతుల్లో ఒది
 గిపోయింది.

ఆ కథ మరేదో కాదు ‘భార్యాభర్తల
 అనుబంధం’.

